

Robert Vannoy, Prorocy Większi, Wykład 24

Daniel 2 – Wizja posągu 4 Królestw i Rozbijanej Skąły

3. Daniel 2 i 7

a. Śmierć magów/mędrców i Daniel otrzymuje objawienie

Numer trzy w twoim zarysie to Daniel 2 i Daniel 7. Daniel 2 to pierwszy rozdział księgi, który zawiera bardzo wiele przepowiedni. Zawiera wydarzenie, w którym król Nabuchodonozor miał sen, ale o nim zapomniał, a następnie prosi swoich mędrców, aby mu go zinterpretowali i nie tylko zinterpretowali, ale także powiedzieli mu, jaki był pierwotny sen. Spójrz na rozdział 2, werset 10: ci mędrzy, Chaldejczycy, mówią: „Astrologowie odpowiedzieli królowi: «Nie ma na ziemi człowieka, który mógłby zrobić to, o co król prosi! Żaden król, niezależnie od tego, jak wielki i potężny, nigdy nie zadał takiego pytania żadnemu magowi, czarownikowi czy astrologowi. To, o co prosi król, jest zbyt trudne. Nikt nie może tego objawić królowi, z wyjątkiem bogów, a oni nie żyją wśród ludzi. To doprowadziło króla do takiego rozgniewania i wściekłości, że nakazał egzekucję wszystkich mędrców babilońskich”. Występuje więc z tą prośbą, a Daniel prosi króla o jakiś czas i mówi, że przedstawi królowi wyjaśnienie.

Zatem w wersecie 19 czytamy: „W nocy w widzeniu Danielowi została objawiona tajemnica. Wtedy Daniel wychwalał Boga nieba i rzekł: „Chwała niech będzie imieniu Boga na wieki wieków; mądrość i moc są jego. On zmienia czasy i pory roku; ustanawia królów i usuwa ich. Daje mądrość mądrym, a wiedzę roztroptym.” Następnie tajemnica zostaje objawiona Danielowi w wersetach 31-35. Opowiada królowi sen. Mówi: „Spojrzałeś, królu, a tam przed tobą stał wielki posąg – ogromny, olśniewający posąg, o niesamowitym wyglądzie. Głowa posągu była zrobiona ze szczerzego złota, jego pierś i ramiona ze srebra, brzuch i uda z brązu, jego nogi z żelaza, a jego stopy częściowo z żelaza, a częściowo z wypalanej gliny. Kiedy patrzyłeś, został odcięty kamień, ale nie rękami ludzkimi. Uderzył posąg w jego stopy z żelaza i gliny i rozbił je. Wtedy żelazo, glina, brąz, srebro i złoto zostały jednocześnie potłuczone i stały się jak plewy na klepisku w lecie. Wiatr porwał je, nie zostawiając śladu. Ale skała, która uderzyła w posąg, stała się ogromną górą i napełniła całą ziemię”. Zatem w wersetach 31-35 mamy

sen.

B. Interpretacja snu o posągu Nabuchodonozora

Następnie w rozdziale 2, wersecie 36-45 masz interpretację: „ To był sen, a teraz wyjaśnimy go królowi. Ty, królu, jesteś królem królów. Bóg nieba dał wam władzę i moc, i moc, i chwałę; w Twoje ręce złożył ludzi, zwierzęta polne i ptaki powietrzne. Gdziekolwiek oni mieszkają, ustanowił ciebie władcą nad nimi wszystkimi. Jesteś tą głową ze złota. Po tobie powstanie inne królestwo, gorsze od twojego. Następnie trzecie królestwo, spiżowe, będzie panować nad całą ziemią. Wreszcie nastanie czwarte królestwo, mocne jak żelazo – bo żelazo kruszy i kruszy wszystko – i jak żelazo kruszy wszystko na kawałki, tak też zmiażdży i złamie wszystko inne. Tak jak widziałeś, że stopy i palce były częściowo z wypalanej gliny, a częściowo z żelaza, tak będzie to podzielone królestwo; jednak będzie w sobie trochę siły żelaza, tak jak widziałeś żelazo zmieszane z gliną. Ponieważ palce były częściowo z żelaza, a częściowo z gliny, tak i to królestwo będzie częściowo mocne, a częściowo kruche. I tak jak widzieliście żelazo zmieszane z wypaloną gliną, tak ludzie będą mieszaniną i nie pozostaną zjednoczeni, tak jak żelazo zmieszało się z gliną. W czasach tych królów Bóg nieba ustanowi królestwo, które nigdy nie zostanie zniszczone ani pozostawione innemu narodowi. Zmiażdży wszystkie te królestwa i położy im kres, ale sam będzie trwać na wieki. Takie jest znaczenie wizji skały odciętej od góry, ale nie rękami ludzkimi – skały, która roztrzaskała żelazo, brąz, glinę, srebro i złoto. Wielki Bóg pokazał królowi, co wydarzy się w przyszłości. Sen jest prawdziwy, a jego interpretacja godna zaufania .” Zatem istnieje interpretacja.

1. Jakie są opisane 4 królestwa: 3 widoki Teraz jasne jest, że w tej wizji, czyli śnie, i jego interpretacji masz cztery królestwa. Najpierw wizerunek głowy ze złota, piersi i ramion ze srebra, brzucha i ud z brązu, nóg i stóp, nóg z żelaza, stóp częściowo z żelaza, a częściowo z gliny. Pytanie brzmi: co przedstawiają? Jakie królestwa polityczne są tu symbolizowane? Czym więc jest ten kamień, który rozbija obraz i niszczy go? Ponownie istnieją trzy podstawowe poglądy na jego interpretację. Pytanie brzmi: Do

jakich królestw odnoszą się części obrazu i co przedstawia kamień? Istnieją trzy różne odpowiedzi na te pytania.

A. Podejście krytyczne: Punkt kulminacyjny przypada na czasy Antiocha Epifanesa (ok. 165 rpn.e), a Wielki Kamień to powstanie żydowskie. Po pierwsze, punkt kulminacyjny wizji – duży kamień – przypada na czasy Antiocha Epifanesa. To jest krytyczny pogląd. Zwolennicy tego podejścia powiedzieliby, że punkt kulminacyjny przypada na czasy Antiocha Epifanesa, około 165 roku p.n.e. Wizja ta przedstawia następstwo królestw po Nabuchodonozorze, aż dojdiesz do Antiocha Epifanesa. Tak więc, jak rozdział 8 prowadzi do Antiocha Epifanesa, a rozdział 11 prowadzi do Antiocha Epifanesa, tak samo jest w rozdziale 2.

Kamień wycięty bez użycia rąk to powstanie żydowskie, które uzyska wybawienie od Antiocha. To prowadzi cię do obszaru prorocstwa, gdzie Żydzi zniszczą Antiocha i ustanowią królestwo, które napelni całą ziemię. Krytyczni uczeni powiedzieliby, że właśnie to miał na myśli ten, kto napisał wizję obrazu w rozdziale 2. Przedstawia on historię i przepowiada obalenie Antiocha i ustanowienie królestwa, które napelni całą ziemię. Oczywiście wiedzielibyśmy, że ktokolwiek to napisał, był w błędzie, ponieważ powstanie żydowskie mogło pozbyć się Antiocha, ale nie ustanowiło królestwa, które wypełniło całą ziemię. Są więc rzeczy, które nie poszły dokładnie tak, jak oczekiwano. Teraz spójrz na stronę 42 w swoich cytatach. To pochodzi z NW Porteous. Pierwsze 3 akapity pochodzą ze strony 46, a ostatni ze strony 47. Oto sposób, w jaki rozwija ten pogląd. Mówi: „Jak widzieliśmy, nie ma żadnych wątpliwości co do identyfikacji pierwszego królestwa, którym jest imperium neobabilońskie. Zdecydowana większość współczesnych uczonych zgadza się również, że czwarte królestwo to królestwo Greków. Prawdziwość tego poglądu może być trudna do wykazania na podstawie samego rozdziału 2, ale gdy weźmie się pod uwagę równoległe wizje z rozdziału 7 i wizje z końcowej części książki, można wysnuć wniosek, który można przekonać każdego, kto nie jest zwolennikiem innego poglądu, pomimo wewnętrznych dowodów zawartych w samej książce”.

Oto ciekawe stwierdzenie. „Bez wątpienia prawdą jest, że kiedy ludzie spoglądają wstecz z punktu widzenia wczesnego chrześcijaństwa, widzą ogromne wydarzenie w założeniu kościoła – spełnienie obiecanego triumfu królestwa Bożego, jak przepowiedział Daniel. Wszystko to nie powinno jednak powstrzymywać nas od uczciwego i uczciwego spojrzenia na to, co mówi sama księga”.

A oto cytat ze strony 42: „Jak zobaczymy, dowody wskazują bezbłędnie na datę, która może być bardzo ściśle określona za panowania Antiocha Efifanesa, ale ukończenie księgi w obecnym kształcie sprawia, że jest to jasne, że punkt kulminacyjny historii był uważany za bliski w tym konkretnym czasie. To, że oczekiwania nie zostały dosłownie spełnione, jest faktem, z którym należy uczciwie się zmierzyć.”

Przechodząc do strony 47: „Jeśli czwartym królestwem jest Grecja, jasne jest, że trzecim musi być Persja, a wtedy wydaje się, że nie ma innego wyjścia, jak tylko uważać drugie królestwo za apokryficzne Królestwo Medii, którego istnienie łączy okres babiloński i perski. We współczesnych źródłach nie ma absolutnie żadnego śladu niezależnego Królestwa Median. Królestwo Mediany z aktualnej historii, które odegrało swoją rolę w zniszczeniu Niniwy w 612 rpne, zostało włączone do królestwa Persji w 550 roku przez Cyrusa, kiedy pokonał on swoich wrogów. Dopiero w Księdze Daniela i w pismach od niej zależnych spotykamy tajemnicze i zaskakujące Królestwo Medii, które jest postrzegane jako historyczna pomyłka”.

Na górze strony 43. „Posiadamy współczesne źródła, które pokazują, że pomiędzy upadkiem dynastii neobabilońskiej a przejęciem władzy przez Cyrusa z Persji nie ma w ogóle miejsca [dla królestwa Median]”.

Przechodząc do strony 49: „Oznacza to po pierwsze, że czwarte królestwo zostanie podzielone po śmierci Aleksandra Wielkiego, a imperium ostatecznie się rozpadnie. Dwa kolejne królestwa, które miały największe znaczenie dla Żydów, to potęga Seleucydów na północy i Ptolemeuszy na południu. W II wieku ci pierwsi, czyli Seleucydzi, wyraźnie udowodnili przez zwycięstwo Antiocha Trzeciego swoją wyższość nad swoim ptolemejskim rywalem w bitwie pod Paneas w 198 rpne do tego stopnia, że Palestyna przeszła spod panowania ptolemejskiego Królestwo do strefy wpływów

Seleucydów. Musimy zatem stwierdzić, że żelazo reprezentuje Królestwo Selucidów, a glina Ptolemeusza. Po drugie jednak mieszanina żelaza i gliny symbolizuje małżeństwa mieszane pomiędzy obiema rodzinami królewskimi, do których trzeba będzie odnieść się później. Zobacz rozdział 11. Te małżeństwa mieszane nie doprowadziły do trwałych przyjaźni między obiema rodzinami”.

Następny akapit na stronie 50: „W kolejnej interpretacji Daniel dochodzi do tego tajemniczego kamienia. Bo to bez udziału człowieka uderza posąg w stopy, w jego najbardziej bezbronną część, i rozbija go na stos kawałków tak małych i lekkich, że wszystkie są rozwiewane przez wiatr. Mówi się, że wydarzyło się to za dni królów, przez co rozumie się królów czwartego królestwa, a nie królów wszystkich czterech królestw. Jest to wynikiem postaci użytej we śnie; mianowicie, że obraz czwartego królestwa przedstawia, że wszyscy królowie byli obecni jednocześnie i zniknęli w tym samym czasie. Nie należy tego naciskać. Kolejność chronologiczna wyraźnie wprowadziła interpretację. Groteskowy wzrost tego kamienia we śnie wyjaśnia się jako oznaczający ustanowienie wiecznego królestwa. Jeffery Well mówi, że trwa ono na zawsze w uniwersalności królestwa w czasie, tak jak góra wypełniająca ziemię reprezentuje tę uniwersalność w przestrzeni.

Jest to w zasadzie krytyczne podejście do 2. rozdziału Daniela. Jak widać, sukcesja obejmuje apokryficzne Królestwo Medii, które da wam cztery królestwa, zanim dotrzemy do Królestwa Greckiego, a następnie, w kontekście Królestwa Greckiego, mieszaninę żelazo i glina to małżeństwo Seleucydów i Ptolemeusza.

B. Pierwsze przyjście Chrystusa, Chrystus jest kamieniem miażdżącym.

Drugi pogląd znajduje punkt kulminacyjny w pierwszym przyjściu Chrystusa.

Zwolennicy tego poglądu powiedzieliby, że pogląd krytyczny jest błędny. Antioch przychodzi do trzeciego królestwa, a nie do czwartego. Zwolennicy tego poglądu powiedzieliby, że Antioch w ogóle nie pojawia się w tym rozdziale. Być może znajduje się w rozdziale 8 lub 11, ale nie ma nic wspólnego z rozdziałem 2. Nie ma o nim wzmianki w rozdziale 2. Stanowisko byłoby następujące: głowa ze złota to Imperium

Babilońskie, piersi i ramiona to Medo -Perski; brzuch i uda to Imperium Greckie; z Aleksandrem i jego następcami, a jego nogi i stopy to Cesarstwo Rzymskie. Potem , w czasach Cesarstwa Rzymskiego, na tym kamieniu, odciętym bez użycia rąk i uderzeń, pojawia się obraz, a to jest Chrystus. Przez narodziny, życie i śmierć oraz zmartwychwstanie Chrystusa zadałeś decydujący cios imperjom ludzkim. Wraz z Jego przyjściem zostanie ustanowione nowe królestwo, które obejmie całą ziemię.

Spójrz na stronę 45; Przedstawicielem jest tutaj EJ Young. Obok ostatniego akapitu, na dole strony 45, znajduje się informacja o rozdziale 7; pierwszy akapit dotyczy rozdziału drugiego.

Pierwszy akapit to rozdział 2. Znajduje się on na stronie 79 książki Younga: „Większość chrześcijańskich autorów znajduje odniesienie w Chrystusie i postępie Jego królestwa”. Wydaje mi się to prawidłowe. „Kamień, który nie jest odcięty z góry rękami, ma pokazać, że nie został przygotowany przez ludzi, ale przez Boga. Zadawany cios uderza w metale w odwrotnej kolejności, w jakiej zostały po raz pierwszy opisane, aby pokazać, że jego skutki nie będą sięgać do przodu, ale do tyłu, na pozostałości dawnej ziemskiej wielkości. Królestwo Boże całkowicie zatriumfuje, a królestwo ludzkie przedstawione na obrazie zostanie całkowicie zniszczone”. Tak więc wypełni się ono podczas pierwszego przyjścia Chrystusa.

Myślę, że widzisz, że istnieją pewne powody, aby dojść do takiego wniosku. Masz imperium babilońskie, potem medo-perskie, potem greckie, a na końcu rzymskie. Imperia babilońskie, perskie i greckie przetrwały 100, 200 lub 300 lat, a nie jakiś ogromny okres czasu. Następnie przybywacie do Cesarstwa Rzymskiego i we wczesnym okresie tego imperium następuje przyjście Chrystusa. Może się wydawać, że jeśli chcesz powiedzieć, że wielkim kamieniem jest Drugie Przyjście Chrystusa, musisz w jakiś sposób rozszerzyć Cesarstwo Rzymskie nie tylko na teraźniejszość, ale także na przyszłość. Cesarstwo Rzymskie jest nieproporcjonalne do innych, jeśli chodzi o czas.

Kilka pytań Zanim jednak przejdę do trzeciego poglądu, pozwólcie, że zadam tutaj kilka pytań. Kiedy Daniel mówi w rozdziale 2, wersecie 35, że kamień uderza w posąg i

mówi: „Stała się wielka góra” i „Napełniła całą ziemię”, co to oznacza? Czy to oznacza, że królestwo, które zostało tutaj założone, będzie można znaleźć w sferze duchowej wraz z szerzeniem ewangelii? Czy oznacza to szerzenie ewangelii, dzięki której cały świat ostatecznie stanie się chrześcijański? Byłby to pogląd postmilenijny – pogląd, o którym niewiele mówiliśmy. Kiedy patrzymy na proroctwa Izajasza, patrzymy na ten posttysiącletni pogląd, który patrzy na warunki pokoju i sprawiedliwości urzeczywistnione tu na ziemi w bardzo dosłownym sensie, ale staną się one, gdy ewangelia dotrze do krańców ziemi. Czy z takim poglądem mówisz o Pierwszym Adwencie? Czy mówisz o duchowym rodzaju królestwa? A może jest to królestwo, którego jeszcze nie widziałeś, ale które zostanie zrealizowane w ziemskim, fizycznym sensie poprzez szerzenie ewangelii? A może spełnienie to należy postrzegać raczej w związku z drugim przyjściem Chrystusa niż z pierwszym? Widzisz, to są pytania, które można zadać.

C. Drugie przyjście Chrystusa – Drugie przyjście Chrystusa jest kamieniem miazdzącym. Mówię, że zatrzymamy się na chwilę nad tymi pytaniami i przejdziemy do trzeciego poglądu, który głosi, że punkt kulminacyjny przypada na drugie przyjście Chrystusa. Kolejność imperiów byłaby taka sama, jak w poprzednim poglądzie; to znaczy babiloński, medo-perski i grecki, ale kiedy dotrzemy do nóg i stóp, dostrzeżemy dodatkowe rozróżnienie: mamy Cesarstwo Rzymskie, ale z dwiema fazami. Masz nogi i stopy. Istnieją dwie części, nogi z żelaza i stopy, częściowo z żelaza i częściowo z gliny. Sugeruje się, że pomiędzy nogami i stopami są dwie fazy i że istnieje między nimi przerwa. Widzicie, jeśli spojrzycie na tę kolejność imperiów, imperium babilońskie trwa około 80 lat, imperium perskie około 200 lat. Aleksandra ma około 280 lat; nie jego własne rządy, ale Królestwo Hellenistyczne trwało około 50 roku p.n.e., a więc około 280 lat. Ale potem pojawia się pytanie dotyczące Cesarstwa Rzymskiego; czy przedłużysz to o 2000 lat? To długie królestwo. Można zapytać, gdzie to jest dzisiaj? Dlatego niektórzy twierdzą, że w czwartym królestwie istnieje przepaść pomiędzy nogami i stopami, na co wskazuje żelazo nóg oraz żelazo i glina stóp. Może się to wydawać sztuczne i myślę, że

na razie możemy powiedzieć, że zatrzymamy się nad tym i zobaczymy, czy niektóre inne proroctwa rzuca trochę światła na tę interpretację.

Problemy z przerwą

Myślę, że częścią problemu z luką jest to, że wiele razy u Daniela, może nie w tym rozdziale, ale mamy te cztery królestwa i wydaje się, że istnieje paralelizm. W rozdziale 8 są ich cztery, a w rozdziale 7 cztery i są one całkiem równoległe do rozdziału 2. Ale wtedy może to być kwestia stopnia: jeśli zamierzasz wstawić tutaj lukę, w pewnym sensie mówią o piątym królestwie, ale nie o piątym królestwie, które nie ma nic wspólnego z tym, które po nim następuje. Innymi słowy, piąta, która w pewnym sensie wywodzi się z czwartej. Istnieje pewna jedność i ciągłość. Myślę jednak, że problem polega na tym, że paralelizm między rozdziałami 7 i 2 jest tak uderzający; i 7, zamiast obrazu składającego się z czterech części, masz cztery bestie, 4 różne zwierzęta. A w czwartym pojawia się róg, który wydaje się być Antychrystem. Zatem pytanie w 7 brzmi: jakie są fazy w czwartym królestwie?

Nie tylko reformatorzy, ale było wielu ludzi, którzy argumentowali, że Europa, Kościół katolicki, zachodnie idee lub prawa, NATO i tego typu rzeczy zostały w ten czy inny sposób wciągnięte w kontynuację Cesarstwa Rzymskiego .

2. Zastrzeżenia wobec różnych podejść

Wróćmy do drugiego punktu zarysu, „Zastrzeżenia wobec różnych podejść”. Ten pierwszy punkt widzenia, krytyczny punkt widzenia, jeśli się go trzymasz, musisz zdobyć cztery królestwa przed Antiochem Epifanem, a jedynym sposobem, aby to zrobić, jest utworzenie Królestwa Median i umieszczenie go pomiędzy Babilończykiem a Persami. Historycznie rzecz biorąc, jest to błędne. W rezultacie, jeśli utrzymasz to stanowisko, będziesz mieć niedokładne CV z poprzedniej historii. Musisz dojść do wniosku, że tekst biblijny jest błędny. Charakter boskiego objawienia zostaje zniszczony.

Ale drugi punkt widzenia to Pierwsze Przyjście Chrystusa. Cesarstwo Rzymskie tak naprawdę stało się imperium dopiero około 30 roku p.n.e. Zatem kamień odnosi się

do Chrystusa podczas Jego Pierwszego Przyjścia i umiejscowiony jest w początkach Cesarstwa Rzymskiego. Cesarstwo Rzymskie istniało długo po śmierci Chrystusa. Masz zniszczenie Jerozolimy z rąk Rzymian długo po śmierci Chrystusa. Cesarstwo Rzymskie na Zachodzie dobiegło końca w roku 476, a więc ponad czterysta lat po przyjściu Chrystusa. Na wschodzie było ono pod większym wpływem kultury i myśli greckiej i stopniowo imperium zostało zredukowane do obszaru wokół Konstantynopola, który został podbity przez Turków w 1453 r. Tak więc we wschodniej części pozostałości Cesarstwa Rzymskiego przetrwały do 1453 r.

W związku z tym drugim punktem widzenia można zadać pytanie: Gdzie jest druga faza czwartego królestwa? Gdzie jest różnica między nogami z żelaza a stopami z żelaza i gliny? Jak to się ma do pierwszego przyjścia Chrystusa na początku Cesarstwa Rzymskiego i do uderzenia obrazu?

Punkt kulminacyjny trzeciego punktu widzenia przypada na Drugi Adwent. Wydaje się jednak, że jest to zbyt dużo czasu, znacznie ponad 2000 lat, a sugestia dotycząca luki wydawałaby się sztuczna.

Porównanie i paralele z rozdziałem Daniela 7. Powiedziałbym więc, że w tym momencie nie podejmujemy decyzji co do wniosków z rozdziału drugiego, ale zanim to zrobimy, spójrzmy na rozdział 7, który jest odpowiednikiem rozdziału 2 i spójrzmy początkowo na rozdział 7 niezależnie. Zobaczmy, co jest jasne w rozdziale 7, a następnie porównaj to z rozdziałem 2, aby zobaczyć, jakie światło może rzucić to na rozdział 2 i jakie światło z rozdziału 2 może rzucić z powrotem na rozdział 7. Myślę, że możesz to zrobić, starając się uważać, aby nie w celu dostosowania fragmentów do z góry przyjętych pomysłów lub systemów. W rozdziale 2 pojawia się kilka problemów związanych z różnymi punktami widzenia, więc pozostaw na to otwarty umysł, a następnie przejdź do rozdziału 7 i zobacz, co rozdział 7 ma do powiedzenia. Sprawdź, czy 7 rzuca jakieś światło na rozdział 2.

Nasz czas minął, zanim przejdziemy do rozdziału 7. Zatrzymamy się tutaj i następnym razem przyjrzymy się rozdziałowi Daniela 7.

Przepisane przez Martina Maloneya
Szorstki pod redakcją Teda Hildebrandta
Ostateczna edycja: dr Perry Phillips
Z ponowną narracją dr Perry'ego Phillipsa